БІЛИЙ ДІМ
Офіс прес-секретаря
12 лютого 2013

ВИСТУП ПРЕЗИДЕНТА
Про становище країни
(Витяги)

Капітолій США
Вашингтон, округ Колумбія

Пане спікер, пане віце-президент, члени Конгресу, співвітчизники!

П'ятдесят один рік тому Джон Кеннеді, виступаючи в цій Палаті, сказав, що «Конституція робить нас не суперниками в боротьбі за владу, а партнерами заради прогресу ... Моє завдання – доповісти про становище країни, але поліпшити його – наше спільне завдання».

Сьогодні завдяки стійкості та рішучості американського народу можна говорити про значний прогрес.

<...>

Ми багато років говорили про це, і ось, нарешті, ми готові взяти під контроль наше власне енергетичне майбутнє. <...> За останні чотири роки в нашій країні відзначено зниження небезпечних викидів вуглецю, що становлять загрозу для нашої планети.

Але заради наших дітей і нашого власного майбутнього ми повинні робити більше у боротьбі зі зміною клімату. Так, правда, що одна подія ще не творить тенденції. Але є факти: дванадцять років з найвищими середньорічними температурами за всю історію спостережень припадають на останні п'ятнадцять років. Періоди сильної спеки, посухи, лісові пожежі, повені – все це останнім часом відбувається все частіше і все сильніше. Можна, звичайно, сказати собі, що і ураган «Сенді», і найсильніша посуха за останні десятиліття, і найзгубніші лісові пожежі, з якими тільки доводилося стикатися кільком штатам, – все це лише прикрий збіг. Але краще прислухатися до незаперечних наукових даних і почати діяти, доки не стало надто пізно.

Гарна новина полягає в тому, що ми можемо добитися істотного прогресу в вирішенні проблеми, підтримуючи при цьому швидке зростання економіки. Я закликаю членів Конгресу об'єднатися і прийняти двопартійне, засноване на ринкових міркуваннях рішення з питання про зміну клімату, подібне до того, над яким Джон Маккейн і Джо Ліберман спільно працювали кілька років тому. Але якщо Конгрес не перейде в найближчий час до активних дій для захисту майбутніх поколінь, то це зроблю я. Я вимагатиму від мого Кабінету підготувати низку виконавчих розпоряджень, за допомогою яких ми зможемо зараз і в майбутньому знизити рівень забруднення, підготувати наші громади до наслідків зміни клімату та прискорити перехід до більш тривких джерел енергії.

<...>

Наша економіка стає сильнішою, коли ми залучаємо таланти та винахідливість активних і повних надій іммігрантів. І зараз керівники ділових кіл, профспілок, правоохоронних органів, релігійних громад – всі вони сходяться на думці, що прийшов час для всебічної імміграційної реформи. Зараз прийшов час прийняти її.

Справжня реформа включає непорушну безпеку кордону, і ми можемо спиратися на прогрес, досягнутий моєю адміністрацією, яка розгорнула на південному кордоні більше персоналу, ніж коли-небудь за всю історію, і зменшила число нелегальних переходів кордону до найнижчого за останні 40 років.

Справжня реформа – це створення відповідального шляху до отримання громадянства, що включає перевірку біографічних даних, сплату податків і значного штрафу, перевірку знання англійської мови, а також черга на отримання громадянства після тих, хто намагається потрапити в країну легально.

Справжня реформа – це зміна судової імміграційної системи з скороченням періоду очікування та залучення висококваліфікованих підприємців та інженерів, які будуть сприяти створенню нових робочих місць і зростанню нашої економіки.

Іншими словами, ми знаємо, що потрібно зробити. І вже зараз двопартійні групи в обох палатах ретельно працюють над розробкою законопроекту, і я вітаю їх старання. Так давайте ж зробимо це. Надішліть мені в найближчі місяці законопроект про широку імміграційну реформу, я негайно його підпишу, і Америці від цього стане краще. Давайте зробимо це. Давайте зробимо це.

<...>

Сьогодні ми разом віддаємо шану солдатам і цивільним службовцям, які жертвують собою кожного дня, щоб захистити нас. Завдяки їм ми можемо з упевненістю заявити, що Америка завершить свою місію в Афганістані і досягне своєї мети щодо знищення ядра «Аль-Каїди».

Ми вже повернули додому 33 тисячі наших відважних військовослужбовців, як чоловіків, так і жінок. Нинішньої весни наші збройні сили перейдуть на підтримуючу роль, в той час як провідну роль візьмуть на себе афганські сили безпеки. Сьогодні я можу повідомити, що протягом найближчого року ще 34 тисячі американських солдатів повернуться додому з Афганістану. Скорочення чисельності військ буде продовжуватися. І до кінця наступного року наша війна в Афганістані буде закінчена.

Америка і після 2014 року залишиться прихильною справі єдності і суверенітету Афганістану, але напрямок дій зміниться. Ми ведемо переговори з афганським урядом про угоду із двох завдань: тренування і оснащення афганських збройних сил, щоб країна знову не скотилася в хаос, і боротьба з тероризмом, спрямована на переслідування залишків «Аль-Каїди» та її союзників.

Сьогодні організація, що атакувала нас 11 вересня, – це лише тінь себе колишньої. Правда, від Аравійського півострова до Африки з'являються різні союзники «Аль-Каїди» і екстремістські угруповання. Загроза від цих угруповань росте. Але щоб протистояти цій загрозі, нам не потрібно відправляти десятки тисяч наших синів і дочок за кордон або окупувати інші держави. Замість цього нам необхідно допомагати таким країнам, як Ємен, Лівія, Сомалі, в забезпеченні їх власної безпеки, і допомагати тим союзникам, які борються з терористами, як ми це зробили в Малі. А в разі необхідності ми і далі будемо вживати прямі дії проти тих терористів, від яких виходить найбільша загроза для американців, використовуючи широкий діапазон різноманітних можливостей.

При цьому ми повинні залучити до нашої боротьби наші цінності. Саме тому моя адміністрація невпинно працює над створенням міцної правової та політичної бази для нашої боротьби проти тероризму. Ми завжди надавали Конгресу повну інформацію про наші дії. Я розумію, що в нашому демократичному суспільстві ніхто не повинен вірити мені на слово, що ми все робимо правильно. Тому в найближчі місяці я буду залучати до роботи Конгрес, і не тільки для того, щоб наші дії по виявленню, затриманню і покаранню терористів відповідали нашому законодавству і системі стримувань і противаг, але і для того, щоб ці дії були ще більш прозорими для американського народу і всього світу.

Зрозуміло, що виклики, які постають перед нами не обмежуються однією лише «Аль-Каїдою». Америка продовжить очолювати зусилля із запобігання розповсюдженню найбільш небезпечної зброї в світі. Північно-корейський режим повинен знати, що єдиний шлях до безпеки та добробуту країни – це виконання своїх міжнародних зобов'язань. Провокації такого роду, що ми спостерігали напередодні, будуть лише посилювати їх ізоляцію, в той час як ми будемо підтримувати наших союзників, зміцнювати нашу власну протиракетну оборону і наполягати на прийнятті світовою спільнотою жорстких заходів у відповідь на подібні погрози.

Точно так само керівництво Ірану має усвідомити, що настав час для дипломатичного рішення, оскільки коаліція одностайно вимагає виконання Іраном своїх зобов'язань, і ми зробимо все необхідне, щоб не допустити створення Іраном власної ядерної зброї.

У той же час ми разом з Росією будемо шукати шляхи подальшого скорочення наших ядерних арсеналів, а також продовжимо очолювати зусилля у всьому світі, щоб не допустити потрапляння ядерних матеріалів не в ті руки, оскільки наша здатність впливати на інших залежить від нашої готовності стати на чолі процесу і виконувати наші зобов'язання.

<...>

Тепер, захищаючи наш народ, ми повинні пам'ятати, що в сьогоднішньому світі є не тільки небезпеки, не тільки загрози, але також і можливості. Щоб розширити американський експорт, створити нові робочі місця і забезпечити рівні умови на зростаючих азіатських ринках, ми маємо намір завершити переговори про транс-тихоокеанске партнерство. І сьогодні я оголошую, що ми починаємо переговори про всебічне трансатлантичне торговельне та інвестиційне партнерство з Європейським Союзом, оскільки вільна і чесна торгівля через Атлантику підтримує мільйони добре оплачуваних робочих місць для американців.

Ми також розуміємо, що прогрес у найбідніших регіонах світу йде на благо всім нам – не тільки тому, що створює нові ринки і стабільність в певних регіонах світу, але й тому, що це просто правильна справа. У багатьох місцях люди живуть менше ніж на долар в день. Тому Сполучені Штати разом зі своїми союзниками ставлять перед собою мету ліквідувати крайню бідність в найближчі два десятиліття, відкриваючи більшому числу людей доступ до глобальної економіки, надаючи ширші права жінкам, відкриваючи перед талановитою молоддю можливості для служіння, допомагаючи місцевим громадам прогодувати й обігріти своїх людей і дати їм освіту, рятуючи дітей від хвороб, яким можна запобігти, і прагнучи повністю позбавити нове покоління від СНІДу, що цілком нам під силу.

Бачите, Америка повинна залишитися маяком для всіх, хто прагне до свободи в нинішній період історичних перетворень. Минулого року я переконався, що надія – це велика сила, коли в Рангуні, в Бірмі, Аун Сан Су Чжі приймала американського президента в будинку, де вона провела довгі роки в ув'язненні, коли тисячі бірманців вийшли на вулиці, розмахуючи американськими прапорами, а один чоловік сказав: «В Америці є закон і справедливість. Я хочу, щоб так само було і в моїй країні».

Захищаючи свободу, ми залишимося основою для сильних альянсів від Америки до Африки, від Європи до Азії. На Близькому Сході ми будемо стояти на боці громадян, які вимагають дотримання загальних прав людини, і підтримувати стабільні переходи до демократії.

Ми розуміємо, що цей процес буде суперечливим, і ми не можемо диктувати напрямок змін у таких країнах, як Єгипет, але ми можемо і будемо наполягати на дотриманні фундаментальних прав усіх людей. Ми продовжимо чинити тиск на сирійський режим, який вбиває власних громадян, і ми будемо підтримувати лідерів опозиції, які поважають права кожного сирійця. І ми будемо неухильно підтримувати Ізраїль в його зусиллях по забезпеченню безпеки і міцного миру. Про це я буду говорити під час свого візиту на Близький Схід наступного місяця.

<...>

Ми можемо робити різну роботу, носити різну форму і дотримуватися різних поглядів, але як американці ми всі з гордістю носимо одне звання – звання громадянина. Це слово визначає не лише нашу державну приналежність або правовий статус. Воно описує те, які ми є. Воно описує те, у що ми віримо. Воно включає в себе неминущу ідею про те, що наша країна може процвітати тільки в тому випадку, якщо ми приймаємо на себе певні зобов'язання один перед одним і перед майбутніми поколіннями, що наші права нерозривно пов’язані з правами інших людей, і що в третьому столітті нашого існування як нації кожен з нас, будучи громадянином Сполучених Штатів, повинен стати автором наступної великої глави американської історії.

Спасибі, нехай благословить вас Бог, і хай благословить Бог Сполучені Штати Америки.